

Ernek a számnak az ára 30 fillér.

Negyvenhetedik évfolyam.

52. szám.

Debrecen, 1927 december 24.

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

SZERKESZTIK: DR. KUN BÉLA ÉS DR. RÉVÉSZ IMRE.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
DEBRECEN. KOLLÉGIUM.

Előfizetési ár félévre hét pengő.

A karácsonyi szegénység.

2. Korinthus 8:9: Ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéményét, hogy gazdag lévén, szegényé lett érttetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.

A karácsony történeteinek, emlékeinek és hangulatainak minden tündéri szépsége és földöntúli bája közepette sem szabad megfeledkeznünk arról, ami a karácsonyi történet transcendens fényén keresztül sötétlik a maga nagyon is földi realitásával, de aminek a sötétsége nélkül maga ez a fény sem volna olyan szívigható és olyan csodálatos.

A mi Urunk szegénységben, nagyon kis embereknek nagyon is földhözragadt szegénységében született meg áldott földi életére. Bölcsője fölé pazarul hintette mosolyát az ég s nagyon egyszerű és nagyon előkelő emberek szívbéli hódolata egyaránt igyekezett a maga módján bearanyozni azt, de azért az a bölcső mégis csak jászol maradt s az első környezet egy szennyes, nyomorúságos karaván-szeráj, barmoknak fenntartott helye, amely később sem emelkedett magasabb színvonalra, mint csak egy nagyon egyszerű kézműves-család bizonyára egyetlen kis szobájáig.

A karácsony-ünnep gazdag registerű orgonaszavából jó tehát kihallanunk ezt az éles, józan hangot is: a te Urad szegénységben jelent meg a földön; a te Istened ezáltal megszentelte a szegénységet; vállalod-e ezt magadra nézve s levonod-e minden következményét?

Most ne beszéljünk arról, hogy az Üdvezítő milyen mennyei dicsőségtől szegényítette és fosztotta meg önként, szeretetből magát, hogy minket, a bűn miatt szegényeket kegyelemben oly igen meggazdagítson. Maradjunk csak a „szegénységnek” legfőlszínesebb, tehát leganyagiasabb és emiatt sokak számára egyszersmind legrealistikusabb értelménél. És azután tegyünk föl magunknak a karácsony ünnepi csöndességében a nagy kérdést: meglátszik-e a mi keresztyéni életünkön az, hogy a mi Urunk szegénységben született és mindvégig szegény is maradt?

Ha meglátszanék, akkor nem volna annyira telve panasszal a szánk az anyagiak miatt. Akkor

is küzdenénk — és kellene is, hogy küzdjünk — a nyomasztó szegénység ellen, munkával a magunk, szeretettel a mások életére nézve: de akkor ismeretlen volna köztünk az a felfogás, hogy a lelki élet javaiban az anyagi szegénység miatt nem fejlődhetünk és gyarapodhatunk eléggé. Pedig ez a felfogás ma egészen zsarnoki módon uralkodik a szívünkön. Elkezdve azon, aki a kopott ruhája miatt nem akar templomba menni és végezve — talán — azon, aki az egyházi adóteher miatt hasonlik meg ősei szent vallásával!

Vajjon tetszik-e az a felfogás Jézusnak: a születésétől haláláig szegény, tehát az *igazi* Jézusnak?

Aztán: a mi magyar református egyházunk anyagiakban nagyon szegény egyház. Ez a szegénység azonban csak azóta vált reá nézve korona helyett teherré, amióta *szégyelni* kezdte azt és nem tekintette a Jézus Krisztus igaz nyájánál magától értődőnek. Egyházi lapjaink évfolyamait ötvenhatvan esztendőre visszamenőleg áttekintve, leverten látjuk, évtizedről-évtizedre mennyivel több és több tért foglalt el a lelki és szellemi kérdések elől az egyháznak, az egyház szolgálóinak és intézményeinek anyagi szegénysége miatti panaszkodás és a legkülönbözőbb orvoslási módok keresgélése és ajánlatása. Mennyivel többször esik nálunk ma is szó e kérdés kapcsán a bethlehemi istálló helyett a Krisztus koporsójáról, amelyet köztudomás szerint — nem ingyen őriztek!

Próbáljuk, testvéreim, egyszer már karácsonykor — egyénekül és egyházul — ajándékba elfogadni a mi szegénységünket a ma született Megváltó kezéből. Bizony mondom, azon pillanatban szűnik meg ez a szegénység szegénység lenni, amelyben *így és ebből* a kézből fogadjuk el. **R. I.**

Tárca

ISTEN KÜLDÖTTE. . .

*E bűnös földön bűnösök vártak,
Jöttem, — küldötte én az Atyának:
Király lettem, — bár országom nincs
Ígém: szabadság, — rajtam bilincs.*

*Nehéz rabságban Judea népe.
Harcában hullott vérverítéke.
Bús jelleg szárnyalt hona felett:
Jöttem, — szívekben im béke lett.*

*Sokan elesetek sátáni harcon
Bű a kebelben, — bánat az arcon.
— Szébb jövődőről mennyei szó:
Jöttem, hogy legyenek vigasztaló*

*Élettelen, holt mezőkön jártam:
Testvért-testvérét eladni láttam.
Megölt szíveknek élete lett
Mit osztogattam, — a szeretet.*

* * *

*E bűnös földön — bűnösök — vártunk:
Dúrván leköptünk, sárral dobáltunk.
Töviskorona... nehéz kereszt...
...Golgota... Óh szent karácsonyest!*

*Sóhajok útján megtörve járunk:
Bűnös a bölcsőnk, — halotti ágyunk.
Vérzik a vétkes beteg szíve,
Óh ezt a vétket ki törli le?!*

*E bűnös földön bűnösök várnak,
Óh légy küldötte égi Atyánknak:
Halott sz.vekbe hozz életet
Új hitet, békét, szeretetet!*

Szamoskér.

Kun Sándor.

Elveszti a biztos talajt a lába alól az egyház — és miért?

Miért hanyatlanak a protestáns felekezetek?

Irta: Rev. Charles Stelzle.

Angolból fordította: dr. Papp Géza.

Az egyháznak és a vallásnak az amerikai életre gyakorolt befolyását éveken át tanulmányozta Rev. Charles Stelzle szociológus s felszentelt presbitériánus lelkész — itt erre a kérdésre szolgáltat adatokat: Hanyatlik-e az egyház — és miért? Mint a Nemzetközi Hirdetési Társulat Egyházi Hirdetési Osztályának az elnöke, legújabbán újságok útján széles körben kérdéseket intézett és szavazást rendezett az egyháztagságra és a vallásra vonatkozólag.

1800-tól 1925-ig Amerika népessége meg-huszonkétszereződött, míg ugyanaz alatt az idő alatt a protestáns egyházak tagjainak a száma a nyolcvanegyszeresére emelkedett, tehát itt csaknem négyszer akkora volt a gyarapodás, mint az össznépeességben.

Ha ennél a megállapításnál megállanánk, az egyház örvendhetne ennek a feltűnő nagy gyarapodásnak. Azonban ezeknek a számoknak a pontosabb megvizsgálása azt mutatja, hogy az egyház, habár szilárd győzelmet arat is a világ gonoszságával való harcában, még sem ülhet a háttérben kényelmesen. Azok a számok, melyeken az előbbeni megállapítások alapulnak, a következők:

Év	Népesség	A protestánsegyháztag száma
1800	5.305,925	364,872
1925	115.378,094	29.640,077

Érdekes lesz ezeket a statisztikai adatokat évtizedenként vagy más korszakok szerint tanulmányozni, hogy megfelelő összehasonlítás útján megkaphassuk, hogy mikor mennyi volt a tényleges gyarapodás és mi az általános irányzat ma? Talán a legegyszerűbb forma, melyben a sokszorozó számok mellőzésével, a dolgot feltűntethetjük, az, amely a következő táblázat segítségével, a protestáns egyház tagjainak az össznépeességhez való arányát tünteti fel a különböző korszakokban, 1800-tól 1925-ig:

Év	7 minden 100 főnyi népességből.
1800-ban	7
1850-ben	15
1870-ben	17
1880-ban	20
1890-ben	22
1900-ban	24
1910-ben	24
1915-ben	24
1920-ban	25
1925-ben	26

Megfigyelhetjük, hogy az első ötvenév alatt — 1800-tól 1850-ig — az arány nyolccal növekedett, a következő ötvenév alatt kilencel, az azt követő huszonöt év alatt pedig — 1900-tól 1925-ig — csak kettővel emelkedett. Jelentékeny az emelkedés évtizedről-évtizedre, de a legmeglepőbb az a tény, hogy tizenöt éven keresztül — 1900-tól 1915-ig — a protestáns egyházak csupán lépést tartottak az össznépeességgel.

Ezekből a számokból megállapítható, hogy míg a protestáns egyházak tizenöt éven át éppen csak hogy a magukét megtartották, az újabb években is igen csekély volt a gyarapodás az össznépeesség rendes növekedésén felül. Ezenkívül annak is szembe kell tenni, hogy 1900-tól kezdve a protestáns egyházak tagjainak a szaporodása rendkívül lassú. Mert, ha csupán a sajátját tartja meg az össznépeesség rendes szaporodása mellett, az gyakorlatilag annyit jelent, hogy az egyház vesztegel. Az aránylagos ereje nem lesz nagyobb. Ilyen viszonyok közt az egyház nem halad előre nagy hivatásában, hogy „meghódítsa a világot“.

A katolikus és zsidó vallásos testületekre vonatkozólag, erre a korszakra nehéz adatokat szerezni, azonban dr. H. K. Carrollnak az 1926. évről valamennyi felekezetre vonatkozólag a

The Christian Herald számára legutóbb készített táblázatos kimutatás szerint, 1925 óta az összes egyházakban csekély a gyarapodás. Sőt a dr. Carroll kimutatásában az egyháztagok számbeli gyarapodása 1926-ban felannyinál is kevesebb volt, mint 1925-ben.

Az 1915-től 1925-ig terjedő időszakot nézve, az Amerikai Keresztyén Egyházak Szövetségi Tanácsának az évkönyvei szerint, az összes amerikai felekezetekre vonatkozó statisztikai adatok, ezekre az évekre a következők:

Év	Össznépesség	Az egyháztagok száma az összes egyházakban
1925	115.378,094	46.883,756
1915	98.841,443	39.380,670
Növekedés:	16.536,651	7.503,086

Ezek a számok azt mutatják, hogy az Egyesült Államok össznépessége ez alatt a tíz esztendő alatt 14,33 százalékkal emelkedett, — minthogy pedig az egyháztagok számának az emelkedése 16,00 százalék volt, az egyháztagok számbeli növekedése 1,67 százalékkal több, mint az össznépességé. De ez egy évre átszámítva, csak $\frac{1}{6}$ százalék — nem jelentékeny nyereség. A Szövetségi Tanács számadatai szerint az egyháztagok számának az össznépességhez való viszonya százalékban kifejezve, az 1915. évben 39,84 százalék volt, 1925-ben pedig 40,64 százalékra emelkedett. Ez csak $\frac{8}{10}$ százaléknövekedés tíz év alatt. A katolikus csoportok ebben az időszakban egy kis aránylagos hanyatlást mutatnak, miután arányszámuk az össznépességhez viszonyítva 1915-ben 14,72 százalék, 1925-ben pedig 14,64 százalék volt. A római katolikus egyház, mely az előbbeni csoportokban benne foglaltatik, még nagyobb hanyatlást mutat, minthogy az össznépességhez viszonyított arányszáma 1915-ben 14,21, 1925-ben pedig 13,91 százalék volt. De ez a hanyatlás főként annak tudható be, hogy a katolikus országokból való bevándorlás ebben az időben korlátozva volt.

Az egyháztagok számának az utóbbi években való általános, az Egyesült Államok egész területére kiható aránylagos hanyatlását különbözőképpen magyarázták és tulajdonították a város nagyobbodásának, annak a feltevésnek az alapján, hogy a város szükségképpen istentelen; a bevándorlók óriási tömegei hazánkba való beözönlésének; a rengeteg ember külvárosba való költözésének, ahol a kényelem és a friss levegő és az általános jólét állítólag a vallás iránti közönyösség szülője; az elköltözötteknek az egyházi könyvekből való kitörlésének s az egyházi tagság költséges voltának.

Ezek közül az okok közül bármelyik is ritkán bizonyul valódinak. A valláshoz való ragaszkodás sokkal inkább hanyatlóban van a falun, mint városban. A vidéki kerületekben — melyeket mindig a vallás védőbástyájának és Amerika reménységének tartottak, szemben a város állítólagos elfajultságával — az össznépességnek csak 18 százaléka egyháztag, amint ezt a különböző felekezetek „vidéki” osztályai által legújabbán végzett többrendbeli kutatás megállapította.

A Nemzetközi Hirdetési Egyesület Egyházi Hirdetési Osztályának a különböző városokban megjelenő napilapok százainak a közreműködésével néhány hónappal ezelőtt végzett kutatása szerint azok közül, akik az ezekben az újságokban 7—10 napon át állandóan közölt vallási kérdésekre válaszoltak, 77 százalék a saját kijelentése szerint egyháztag volt és ezenfelül 10 százalék, mely nem volt egyháztag, „igen”-nel válaszolt a kérdésekre. Megjegyzendő, hogy azok, akik ezekre a kérdésekre válaszoltak, valamennyien felnőttek voltak, ami már magában is lényegesen emeli a százalékszámot az össznépességhez viszonyítva, melyben benne vannak a tizennégy éven aluli gyermekek is, akik még nem lehettek egyháztagok és ezek az Egyesült Államok össznépességének egyharmadát alkotják. Ez a kutatás bebizonyította, hogy azok közül, akik nagy amerikai városokban laknak és korukat tekintve, alkalmasak az egyháztagságra, 87 százalék elfogadta az egyháznak az Istenre, a halhatatlanságra, Jézus istenségére, a biblia ihletettségére, az imádság hatályosságára, a vallás szükséges voltára vonatkozó alapvető tanait és hasonló tanításait. Ezeknek a számoknak a helyességét közismert és elfogadott adatokkal történt összehasonlítás is igazolta.

Azt állítottuk, hogy a vallás iránti érdeklődés erősebb városban, mint falun és hogy a falu nem védőbástyája az igazhitűségnek és az erkölcsiségnek, mint ahogy azt sokan mindig hitték s ezért a várost nem lehet felelőssé tenni az egyházzal szemben országszerte tapasztalható és egyre növekvő közönyösségért. Tény, hogy a falusi nép, ha városba költözködik, szeret templomba járni, először azért, mert a városban jobb közlekedési viszonyok vannak vagy közelebb van a templom és másodsor azért, mert a városi templom rendszeren sokkal vonzóbb, mint a falusi templom.

A bevándorlók beözönlésével sem lehet megfejteni az egyház iránt való érdeklődés hanyatlását. Hiszen az idegenszármazásúak arányszáma ebben az országban körülbelül száz év óta nem volt olyan alacsony, mint amilyen ma. Arra a magyarázatra pedig, hogy az újabb bevándorlók közönyösek a vallás iránt, azt felelhetjük, hogy a többnyire Dél-nyugat-Európából jövő emberek csaknem mind jó katolikusok és rendszeren hűségesek az egyház iránt Amerikába jövetelük után is. Mindenesetre legalább is olyan hűségesek az egyházhoz és annak épp úgy gondját viselik, mint a bennszülött polgárok.

A külváros kétségkívül teremt új problémákat az egyház számára és kétségtelenül igaz az, hogy sokan, akik a városban buzgók voltak, elfelejtik felelősségüket az egyházzal szemben,

mikor külvárosba költözködnek; de az már nem lehet igaz, hogy az ilyen költözködés jelentékeny mértékben magyarázatul szolgálhatna az egyháztagok országszerte tapasztalható számbeli fogyásának. A legerősebb egyházak közül ebben az országban sok a külvárosokban van és a legtöbb amerikai külvárosi kerület fővonásainak egyike az egyházi élet; ugyanis az egyház nagy szerepet játszik a társadalmi életben. Talán semmi sem jelentene olyan nagy bajt a vallásra és az egyházra nézve, mintha az beigazolódna, hogy a jobb és teljesebb életmód, mely a valódi külvárosi otthonokban található fel, vallástalanságot és az egyház iránt közönyösséget eredményez.

(Folytatjuk.)

Közelet

Kinek van igaza?

A Debreceni Protestáns Lap folyó évi 49-iki számában „Adóköteles-e a közlegelő?” című kérdésemre adott felelet — megvallom — meglepett, de kétségbe nem ejtet, mivel nélkülözi az igazságot, azt hiszem azért, mert a kérdést nem teljes megvilágítással tettem fel. Ez a kérdés pedig annyira közérdekű, hogy megérdemli a vele való foglalkozást.

Kérdésem megvilágításából kimaradt annak közlése, hogy a Földbirtokreform útján kapott közlegelők után *igenis az új birtokosok, a tényleges haszonélvezők fizetik az állami, községi, ártéri és mindenféle adókat a birtokbarétel napjától kezdve* a m. kir. Pénzügyminiszter 10.000—1927. VII a. számú rendelete és e rendeletnek végrehajtása tárgyában kiadott Utasítás 6. § harmadik bekezdése értelmében. Én azt tétéleztem fel, hogy a mélyentisztelt tudós Tanár úr ezt épen úgy ismeri, mint mi itt a végeken. Tehát, ha a közlegelők mindenféle adóját az egyes legelőilletőségekkel bíró új birtokosok tartoznak fizetni, akkor nem lehet a közlegelő egyházi adómentes, hanem adóköteles. Ha pl. valaki 10 legelőilletőséget vesz 800 □-ölével, 8000 □-öl ingatlan birtokába jut, mely 5 kat. hold föld állami adóját a vagyonnövekedése arányában növeli, tehát a 10% os egyházi vagyonadó kivételének is jogalapja van. — A kocsordi lakosoknak közös le. előbirtokuk van a gebei határban és az egyes legelőilletőségekkel bírók mindig fizették utána az egyházi adót a gebei ref. egyháznak.

— Hogy pedig „az általam közölt adókules szerint nem lehet kivetni adót“, — a valóságban másként áll. Mert az adókules „1000 □ ölenként“ kifejezése alatt magától értetődik az, hogy 1 □-öl földtől 1000 □-öl földig 5 klg. búza, 1001 □-öltől 2000 □-ölig 10 klg., 2001—3000-ig stb. van a törvényesen megerősített adókulesban, — tehát a 800 □-öl föld, mint legelőilletőség, az 1-től 1000 □-öl fokozatába esvén, 5 klg. búza egyházi adó-

val megterhelhető. Kinek van igaza ezek előrebocsátása után? Tisztelettel kérem Méltóságod hozzászólását.

Kiváló tisztelettel vagyok:

Nagyszökelesen. 1927 dec. 9-én.

Jakab Lajos,
ref. lelkész.

Ehhez nincs mit szólni. Ha a szóbanforgó legelő-részeltettek már tényleg megvannak róva állami adóval, akkor nem kellett kérdezni sem, annyira tiszta, hogy egyházi adóval megrovandók. Előző feleletem abból a feltevésből indult ki, hogy a tiszteletes úrnak van oka kétségeskedni; a kétségeskedésre pedig csak abban az esetben van ok, ha az állami adó kivette még nincs. Az adókulesot sem így méltóztatott a multkor közölni. Minden eféle kérdésre adott feleletnél magától odaértődő a „si ita est.“

K. B.

Külföld

Az amerikai presbyterianus egyház még csak most szervezte meg a maga „országos lelkészi nyugdíj- és özvegy-, árva-gyámintézetét.“ A körülbelül mintegy két millió *úrvacsorázó* tagot számláló hatalmas egyháznak mintegy 10.000 lelkipásztoráról és misszionáriusáról eddig nem történt egységes gondoskodás, a hatramaradottairól még kevésbé. Ez hova-tovább tarthatatlan állapotnak bizonyult s ezért az egyház pénzügyi szakértői már rég kidolgoztak egy tervet, amely 15 millió dollár alaptőkét irányzott elő a létesítendő nyugdíjintézet számára. Ezt az óriási összeget először egyes gazdag egyháztagoktól akarták összegyűjteni, de ebbeli törekvéseik kudarcot vallottak. Most azután teljes eréllyel megszervezték az egyház minden önjogú tagjára kiterjedő propagandát, az egyház *világi* tagjai (v. ö. ezzel a két magyar Kalvineumnak majdnem kizárólag *lelkészjellegű* egyének koledálásából való felépítését!) s *egy év alatt* nemcsak összehozták, de meg is haladták a 15 milliót. Ezt az összeget a folyó évi egyetemes zsinaton az alapot összegyűjtött pénzügyi (világi) bizottság titkára a többek között a következő magasztos szavakkal kísérve nyújtotta át a lelkészek karának: „Végül azoknak a világiaknak a nevében, akik ebben a vállalkozásban segítségünkre voltak, legyen szabad kijelentem, hogy mindezt mi hálából tettük ama férfiak iránt, akik életüket a mi lelki javunkra szentelték önzetlenül oda. Ez a mi adományunk önöknek és az önök hitveseinek szól, prédikátor barátaim. Köszönjük önöknek mindazt, amit eddig tettek és amit tesznek most is. Önök, a mi Mesterünk szellemében, lemondanak az életnek külsőleges jutalmairól. Tudjuk, mekkora anyagi áldozatot hoztak önök, még mint fiatal emberek, akkor, amidőn az életüket teljes öntudatossággal az Úr szolgálatára adták oda és nem valami üzleti pályát választottak. Önök

a legfontosabb szolgálatot végzik, ami csak egy társadalomban egyáltalán lehetséges. *Az önök lelki kalauzolása az, hogy meg nem szünnék nekünk, akik a modern élet hajszájában hanyattatunk, folytonosan bizonyosságot tenni arról, hogy végül is az örökkévaló dolgok a legfontosabbak, az önök önzetlen odaadása a mások javára a legdúsabb vagyona Amerikának.* Nos hát, mi azt szeretnők, ha önök tudatában volnának annak, hogy munkájukat azok, akiknek szolgálatában ez a munka folyik, megbecsülik. Végezzék örömmel a szolgálatukat, folytassák fáradozásait az a bizonyossággal, hogy minden, Isten országáért folyó munkáikban a legkomolyabb támogatásra számíthatnak mindama férfiak és nők részéről, akik most íme megpróbálták világosabbá és könnyebbé tenni az önök számára az életutat. Ez az alap, a hálának ez az alkotása azoknak az ezreknek szól, akik az életüket a mi egyházunkban a Krisztus szolgálatára szentelték — az amerikai férfiak valódi virágának. E szavak után az egész zsinat felszólítás nélkül fölemelkedett helyéről és elénekelt a doxológiát. Hozzáteesszük még, hogy ugyanez az egyház az elmúlt 1926. évben, kizárólag önkéntes adakozásból, 63 millió dollárt fordított egyházi, kül- és belmissziói célokra és úrvacsorázó tagjainak számát ezen egy év alatt 90,000-rel növelte. **ri.**

Irodalom

Sylvester-kiadványok:

Dr. Ravasz László: A halál árnyékában.

Az áldott ígéhirdető temetési beszédei, a néhai Nagy Károly erdélyi püspök naplószerű jellemrajzával kiegészítve. Mindegyik egy-egy felejtett etlen arckép: művészileg metszett kaméa és tiszta fényű evangéliumi gyöngy.

Hastings: Isten napjai. A lapunkban már ismerttetett kiváló gyermekprédikációk második kötete, amely elé Kapi Béla püspök írt mélyenszántó és fenköti stílu tanulmányt „A gyermek és az Egyház” címmel. Ama fenntartásokkal, amelyeket már az első Hastings kötetéről elmondottunk, örömmel üdvözljük és ajánljuk ezt a másodikat is.

Móricz Pal: A rejtelmes Alföld című szép kötete már második kiadást ért. Megérdemli.

V. Sipos Ida: Az örök nap (regény a magyarországi reformáció első perceiből) és **Borsovai Lengyel Gyula: A két Lukács** (elbeszélések) c. füzetekben nagy átérzéssel és finom megírással a magyar protestantizmus múltjának lelkét szólaltatják meg. Pompás építő olvasmányok.

Bethlen-kiadás:

Csűrös István: Hét Karácsony. Megkapónál-megkapóbb karácsonyi novellák a magyar múltból és aligmúltból. A szerző édes humoru, izes nyelvű mesélő, amellet melegszívű paedagogus és lelke legmélyebb szálaival az erdélyi nemes múltban gyökerező igaz kálvinista székely-magyar: csoda-é, hogy az írásait egy-kettőre megszeretjük? Hát még,

na azt is észre vesszük, hogy legmegragadóbban megrajzolt alakjai és történetei mögött legszemélyesebb élményeivel ő maga áll... **ri.**

Különfelek

A debreceni Kálvinisták Templomegyesületének Szegénységélyző Szakosztálya ez évben is hatalmas méretekben vette ki részét a szegények, az elhagyatottak felkarolásában és segítésében. Évek óta folyik már az áldozatos munka s az ideai teljesítmény is méltóképpen tesz tanúbizonyosságot az Egyesület nagy missziójáról. December 18-án a kollégium dísztermében a Templomegyesület Vegyeskarának szép énekszámá után dr. Baltazár Dezső püspök tartott beszédet. Ez alkalommal 150 iskolás gyermek kapott cipőt, 300 ruhát. Az iskolás gyermekek nevében két kis elemi iskolai növendék mondott hálás köszönetet az Egyesület nagy munkájáért. — December 18-án ment végbe a felnőttek segélyezése, akik — mintegy 600-an — élelmiszer-segélyben részesültek. — A kiosztott ajándékok költségét a Templomegyesület agilis vezetősége teremtette elő fáradhatatlan buzgalommal, szép eredménnyel munkálkodtak azonban az egyes paróchiális körök szegénységélyező albizottságai is.

Lelkészválasztás. A lemondás folytán megüresedett felsőörsi lelkészi állást december 12-én töltötte be a gyülekezet, egyhangúlag megválasztva Gáthy Ferenc veszprémi hitoktatót. — Isten áldása legyen a gyülekezeten és pásztoron egyaránt.

Nyugalombavonulás. Bélaváry Ferenc bőhönyci lelkész, 47 évi lelkészi szolgálat után, saját kérelmére 1928 január 1-től nyugalomba vonul. Munkája után élvezze a jól megérdemelt pihenést.

A keszthelyi m. kir. gazdasági akadémia protestáns hallgatóinak Bethlen Gábor Köre december 11-én, az akadémia tornatermében műsoros adventi estélyt rendezett.

A Kossuth uceai református Nőegyesület december 21-én tartotta második összejövetelét a DMKE-épület dísztermében. Madar Zoltán segédlelkész imádsága és bibliamagyarázata után, Kanizsai Olga szavalt, majd megbeszélések következtek. A Nőegyesület elhatározta, hogy január hó második felében teaestélyt fog rendezni, húsvétkor pedig a szegény gyermekek felségélyezésére húsvéti vásárt, melynek tárgyait az egyesület agilis tagjai készítik és adják össze, a tavasz folyamán pedig kirándulásokat tervez a Nőegyesület.

Debreceni legátusok lettek a karácsonyi szent ünnepekre: Dezső László, Sipos Károly, Falucska Benjámín, Aszalós Gyula, Szundi Béla IV. é. hittanhallgatók.

A Kossuth-utcai és Árpád-téri templomok fűtésére a gazdasági bizottság 100—100 P-t utalt ki.

Legáció. A debreceni református kollégium a karácsonyi szent ünnepekre ez évben is kibocsátotta a legátusok ifjú seregét. Kibocsátotta azért, hogy főleg teológus fiai gyakorolhassák magukat az ígéhirdetésben, megismerkedjenek az egyház életével, gyarapítsák társadalmi jártasságukat, valamint a legátumokkal, mint jótéteményekkel a rendkívül nehéz viszonyok között segélyben részesüljenek. — Ez így volt idáig. Ma azonban szomorúan kell megállapítani, hogy a kollégiumnak nem áll módjában nemcsak hogy a tanítóképzőintézeti ifjúságot, mely a jövőben „a lelkész akadályoztatása esetén” ígéhirdetői munkát fog végezni, a legációi jótéteményében részesíteni, de még teológus fiai részére sem tudta a legációt biztosítani. 11 teológus nem kapott legációt; ezzel szemben azonban 10 egyetemi hallgató és 20 középiskolás jutott specifikálás útján a legjobb successushoz. — Bizonyára vannak még a nagyszámú „nem kérő” helyek között is olyanok, akik az egyházkerület végzése ellenére is „szűr alatt” fogadtak legátust, talán éppen olyanokat, akik semmi körülmények között hivatalos úton nem mehettek volna legációba. — Lelkésztestvéreinknek nagyobb szeretettel kellene kezelni a legáció ügyét s nem szabadna elfelejteni azt, hogy valamikor nekik is rendkívül nagy segítségükre volt a legáció.

A hódmezővásárhelyi református egyház a háború alatt megszünt legációit visszaállította. Már most karácsonyra is három legátust fogad.

A Hitvédelmi Szakosztály gyűlésén december 16-án d. u. 6 órakor, a kollégium dísztermében Madar Zoltán segédlelkész tartott értékes előadást „A vasárnap megszenteléséről” szép érdeklődés mellett.

Az egri ref. egyháztanács a megüresedett hitoktató lelkészi állásra — 5 pályázó közül — egyhangulag Sápó Dezső atányi segédlelkészt választotta meg.

A debreceni Hittanszaki Önképző Társulat lapja, a magyarországi református teológiák hivatalos lapja: a „Közlöny” novemberi dátummal megjelent. Anyagi és nyomdatechnikai akadályok gátolták eddigi megjelenését. — Szeretettel alánljuk olvasóink figyelmébe a „Közlöny”-t, mely az idén LVIII. évfolyamba lépett. Hisszük, hogy azok, akik mint teológusok, szeretettel viseltettek a „Közlöny” ügye iránt, kint az életben sem feledkeznek meg róla.

Vallásos délután volt december 18-án mind a négy templomban, a szegények felségélyezésére, a Templomegyesület Szegénysegélyező szakosztálya rendezésében. A *Nagytemplomban* d. u. 5 órakor imádkozott Márki Kálmán s.-lelkész, szólót énekelt Nagy András orgonista-kantor, prédikált dr. Révész Imre lelképásztor. Szavalt Baresa József, orgonaszólót adott elő Füleki Kovács Mihály orgonista-kantor. — szavalt ifj. Benyhe Imre. — *Kossuth-utcai templomban* d. u. 5 órakor imádkozott Sípos Imre lelkész, énekelt az István Gőzmalmi R.-T.

Önképzőkörének énekkara, prédikált Madar Zoltán s. lelkész. Szavalt Kanizsai Olga, énekelt Kovács Kálmán tanító. — *Árpádtéri templomban* d. u. 2 órakor imádkozott Magyar Bertalan segédlelkész, prédikált Kolozsváry Kiss László lelkész, énekelt az Árpád-téri gyermekek énekkara, Géder József tanító vezetése alatt, szavalt Buchwald Béla. — *Ispotályi templomban* d. u. 5 órakor imádkozott Nagy Sándor segédlelkész, prédikált Hegedűs Kálmán segédlelkész, felolvasást tartott Felker János lelkész, énekelt Ormós Jolán. Utóimát mondott Molnár Ferenc lelkész.

Nagyrábén megható ünneplés színhelye volt a szokásos vallásos-estélyek gyülekezőhelye, ahol a gyülekezet szeretett segédlelkészenek: Gercsenyi Istvánnak, szeretete jeléül egy szép művészi értékű palástot adott át. A meghatott s. lelkész szerénykedve háritotta el az érdemet magáról s Isten kegyelmének s a jelenlevő F. Varga Lajos esperes megértő és segítő támogatásának tulajdonítja, hogy ő méltó lehetett a gyülekezet bizalmára. A gyülekezet lelképásztor: F. Varga Lajos esperes kettős örömét fejezte ki az eset felett, t. i. először azon, hogy segédlelkésze mindenképpen érdemes a gyülekezet szeretetére s hogy ez áldozatkészséggel a gyülekezet tanújelét adta a lelképásztori szolgálat megbecsülésének.

A hajdúböszörményi Református Leányegyesület karácsonyfa-ünnepélye. A hajdúböszörményi Református Leányegyesület a közönség rendkívüli élénk részvétele mellett karácsonyi ünnepélyt rendezett, a szegény és árva gyermekek felruházásának alapja javára. A közönség és megnyitó ima után, melyet Bakóczy Endre lelkész mondott, Mezei Rózsi és Tóth Gábor duettje harmónium kísérettel, nagy tetszést keltett. Ezután Szabó Gyula vt. lelkész, ügyv. elnök lendületes beszédet mondott és beszámolót tartott a gyermekfelruházási akció idejéről. Ismertette azt, hogy a gyermekek közül több mint száz kapott karácsonyra ruhát, ezenfelül még a réti és bodai szegény gyermekek közül is sokan kapnak ajándékot. Beszéde után a „Karácsonyfa-ünnep” 1 felvonásos gyermekszindarab következett. Végezetül Szabó Gyula vt. lelkész mondott záróimát.

A homokkerti Olvasó Egylet dec. hó 18-án, vasárnap, d. u. 4 órakor, az egylet helyiségében szeretetünnepélyt tartott. Ez alkalommal cipőt, harisnyát s más ruhafélét osztottak ki a szegény gyermekek között és szeretetvendégségben részesítették őket. A kiosztás ünnepélyes keretek között történt. Ünnepi beszédet tartott dr. Erdős Károly lelkész-képzőintézeti igazgató.

Megjelent a Keresztyén Család Naptára II. kiadása. Egyetlen országos jellegű református naptárunk szép és nagy kötetéből negyven ezer példány, az első kiadás teljesen elfogyott. A most jelentkező naptárigénylőket már a II. kiadásból

elégíti ki a naptár-kiadóhivatala. E rendkívül gazdag tartalmú, nagy értéket képviselő naptárkövetet ezúttal is ajánljuk olvasóink figyelmébe. A naptár ára 1 P 60 f. Kiadóhivatala: Tahitófalva, Pest m.

Hibaigazítás. Lapunk 51-ik számában sajtóhiba csuszott be Dunaapáti helyett Olesvaapáti olvasandó.

A szerkesztésért és kiadásért felelős a lapfőigazgató:
Dr. KUN BÉLA.

Hivatalos értesítés.

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől

3688—1927.

Körlevél

az egyházmegyék espereseihez.

Az érdekeltekkel leendő közlés céljából tudatom Nagytiszteletűségemmel, hogy a következő félév teljes és javító lelkészsképesítő vizsgálatok idejéig a következőképpen állapítottam meg:

I. lelkészsképesítő vizsgálatra jelentkezés 1928 február hó 6-án, hétfőn d. e. 11 órakor a lelkészképzőintézet igazgatójánál. Ugyanaznap délután 3 órától zárthelyi írásbeli vizsgálat. Másnap, 1928 február hó 7-én, kedden d. e. 9 órától I. lelkészsképesítő szóbeli vizsgálat.

A jelöltek okmányait (a szolgálati bizonyítványok *esperesi* megerősítésével!) a szabályzat értelmében 1928 január hó 6-ig tartoznak a lelkészképzőintézeti igazgatóhoz beküldeni.

II. lelkészsképesítő vizsgálatra jelentkezés 1928 február hó 7-én, kedden d. e. 11 órakor az egyházkerületi lelkészi főjegyzőnél. Ugyanaznap délután 3 órától zárthelyi írásbeli vizsgálat. Másnap, 1928 február hó 8-án, kedden d. e. 9 órától II. lelkészsképesítő szóbeli vizsgálat.

A jelöltek okmányai az egyházkerületi lelkészi főjegyzőhöz küldendőek be a fentebb megírt módon és határidőre.

A jelöltek figyelmét ezúttal is felhívom egyházkerületi közgyűlésünk 431. és 432—1926. számú határozataira, mint amelyeknek komolyan *nem* vevése csak saját maguknak okoz erkölcsi és anyagi kárt.

Debrecen, 1927 december 14.

Atyafiságos szeretettel:

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

3729—1927. szám.

Körlevél

a kebelbeli egyházak presbiteriumaihoz, a felső- és középfokú tanintézetek igazgatóságaihoz.

A tiszántúli református egyházkerület közgyűlésének 1926. évi 287. sz. alatt hozott határozata szerint, a Theologiai Szemle a tiszántúli egyházkerületbe bekebelezett anyaegházak, középfokú és felsőfokú intézetek számára adatik ki s azok kötelesek előfizetni, és pedig az

anyaegházak a rendes lelkészi állások száma szerint, az intézetek pedig egy-egy példányban.

Ugyanazon határozat azt is kimondja, hogy az előfizetési díjat a kerületi elnökség által évenként közölt összegben kell befizetni.

Ezek alapján közlöm az egyházi és iskolai hatóságokkal, hogy a Theologiai Szemle előfizetési ára úgy az 1927., mint az 1928. évre évi 18, azaz Tizennyolc pengőben állapítottam meg. A fent hivatolt határozat értelmében számjelzett összeg közvetlenül a „Debrecen sz. kir. város és a Tiszántúli református egyházkerület könyvnyomda-vállalata, Debrecen” címre fizetendő be.

Atyafiságos szeretettel:

Debrecen, 1927 december 20.

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

3738—1927. szám.

Körlevél

a kebelbeli egyházközségek lelképásztoraihoz és presbitereikhez, az egyházmegyék espereseihez és gondnokaihoz.

A nagyenyedi Bethlen-kollégium volt diákjainak testvéri egyesülete a napokban kérő szóval fog fordulni nagybecsű Cimetekhez.

A Bethlen Gábor Academicum Collegiuma nemcsak egy egyházkerületnek, hanem az egész magyar református egyháznak és kultúrájának egyik legfényesebb múltú és legszebb hivatású kincse. Ezért minden magyar református szívhez utat kell találnia azok kérő szavának, akik az Alma Mater iránti fiúi kegyeletből, magyar nemzeti és református vallási felelősségérzetből támogatni óhajtják annak mostani, növendékeit.

A legmelegebb pártolással ajánlom a kérelmet minden megértő lélek áldozatkész jóindulatába.

Debrecenben, 1927 december hó 21-én.

Atyafiságos szeretettel:

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

A debreceni ref. Kollégium tiszadada birtokán lévő előfaállományt árverés alá bocsátja. Az egész faállomány 16 kisebb részletben fog a helyszínen 1928. január hó 10-én elárvereztetni. Azonban a feltételekben körülírt egyes részletekre, vagy az egész állományra is írásbeli ajánlatok adhatók a Kollégium gazdasági Tanácsához címezve 1928. jan. 5-ig. A kitermelendő akácfa mennyisége mintegy 900 m³-t tesz ki. Az árverési feltételek a Kollégiumban Debrecenben, továbbá Tiszadada, Tiszadob, Tiszabüd és Büdszentmihály község-házainál, esetleg a haszonbérő uraknál megtekinthetők.

A debreceni református Kollégium
Gazdasági Tanácsa.

RUN JÓZSEF késműves és műköszörűs Debrecen, Széchenyi-utca 1. sz.

Pályázati hirdetés.

A hódmezővásárhelyi református egyház presbitériuma újonnan szervezett harmadik segédlelkész állásra pályázatot hirdet. — Jövedelme évi 1440 pengő és az ilyen állás után adni szokott államsegély, amiért azonban az egyház nem szavatol.

Kötelessége a város külső részén levő három rendes lelkész helyettesítése, azok akadályoztatása esetén, külterületi istentiszteletek tartása és a belmissziói munkák végzése.

Kérvények okmányokkal alólírott elnöklelkészhez nyújtandók be december hó végéig, az állás azonnal elfoglalandó.

Papp Imre,
elnöklelkész.

2—2

Pályázat.

Az *olcsvaapáti* református egyház a lemondás folytán megüresedett kántortanítói állásra pályázatot hirdet. Pályázati határidő 1928 január 8. Választás 10-én. A kántortanító javadalma: 82 P 25 fill. készpénz, 30 mázsa búza, 8 öl puhatest tűzifa beszállítva, 9 hold 388 □-öl szántóföld, 4 darab marhára legelő. Lakás, kert természetben. Stóla. A földek adóját egyház fizeti. 1 hold föld haszonbérlete utódra kötelező.

A kántortanító kötelessége: Az összes kántori teendők végzése, kanonikus alkalmakkor és lelkész akadályoztatása esetén istentisztelet végzése, belmissziói munkában segédkezés. — A III—VI. vegyes osztályok és ismétlősök tanítása. — Presbiteri jegyzőkönyv vezetése.

Az állás a választás megerősítése után azonnal elfoglalandó.

Református presbitérium.

Pályázat.

A nagylónyai református egyház pályázatot hirdet orgonista-kántortanítói állásra.

Javadalom: 3 szobás jó lakás, melléképületekkel, kerttel és gyümölcsösrel, 21 kat. hold szántóföld, 1296 □-öl faiskolai föld, 60 véka (2034 liter) búza, egyház magtárából kimérve, 8 öl kemény tűzifa beszerzési ára, 8 öl fa hazaszállítása természetben, készpénz 46 P 80 fill., közmunkaváltás 83 P 52 fill. stóla és államsegély. Értékegység 59. Földek adójának $\frac{2}{3}$ -át egyház fizeti.

Kötelesség: I—VI. o. vegyes iskola és ismétlősök tanítása, kántori teendők végzése, ifjúsági egyesület és énekpróba vezetése, belmissziói munkában segédkezés, lelkész akadályoztatása esetén szószéki helyettesítése.

Pályázatok a szükséges felszereléssel 1928 január 14 ig lelkészi hivatalhoz küldendők.

Orgona és énekpróba, valamint választás január 15-én. — Állás azonnal elfoglalandó.

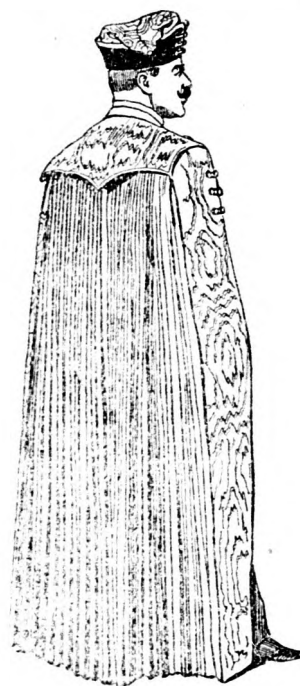
Babus Gyula,
ref. lelkész, iskolaszéki elnök.

SZÁNTÓ JOZSEF

papi-, úri- és egyenruhakészítő szabó-cég
Hódmezővásárhely, Fő-tér (saját ház).

Számos elismerőlevél művészi, jó munkáért.
Éremkitüntetések különböző kiállításokról.

Legcélszerűbb ajándék lelkész urak részére a palást.

Cégem eddig 5000 palástot szállított s munkáinkért a legnagyobb haszon és jutalom az elismerőlevelek voltak.

Kérem a növegyesületek, presbitériumok hasonló ajándékrendeléseit.

Igen tisztelt Szántó úr!

Gyülekezetünk által rendelt papi palást és süveg, melyet f. hó 10-én adtuk át nagybirt. Szécsy István szeretett lelkészünknek, esodálatraméltó volt az elragadtatás, úgy a lelkész úr, mint az érdekelt gyülekezeti tagok gyönyörködtek benne. Tölmácsolom is gratulációkat, — amely alkalmal udvözlöjünk Szántó urat és köszönetet mondunk azé t, hogy szeretett lelkészünk megajándékozottására oly szép, izlées és finom munkával ellátott palástot küldött.

Mégegyszer szívből udvözlöjünk és gratulálunk.

Mikepéres, 1927 jul. 13.

A presbitérium nevében

Szakács Andor,
el. isk. igazgató.

Álföldi Takarékpénztár Debrecenben,

Ferenc József-út 16. szám.

Részvénytőke 1.000,000 pengő.

Alapítási év: 1872.

**Foglalkozik
a banküzlet minden ágával.**

**Tárházába raktározott árukra
lombardhitelt ad.**

**Ajánlja téglagyára elsőrendű
gyártmányait.**

**MAGYAR LESZÁMITOLÓ-
ÉS PÉNZVÁLTÓ-BANK
DEBRECENI FIÓKJA**

(Alapított az 1829-ik évben.)

Telefonok:

Bankosztály: 35 és 9-41
Áruosztály: 11-66 és 11-67

Debrecen, Piac-utca 26-28.
(Városi bérpalota)

**Általános Forgalmi Bank
Részvénytársaság**

Debrecen, Ferenc József-ut 32.

Érdekközösségben
a Magyar Általános
Hitelbankkal.

Alap- és tartaléktőke 1.752.000 Pengő.

**Bank- és váltóüzlet.
Áruosztály.
Financirozások.**

Belvárosi Takarékpénztár R.-T.

DEBRECENI FIÓKJA

Piac-utca 53. (Hungária-épület)

Főintézet: Budapest, Apponyi-tér 5.

Telefon:
9-52, 8-40.

Foglalkozik a banküzlet minden ágával.
Betéteket a legelőnyösebb feltételek
mellett kamatoztat. Hosszulejártú köl-
csönt folyósít házakra és földbirtokokra.

Telefon:
9-52, 8-40.

„DANKÓ” Temetkezési Vállalat

(Tulajdonos: EKLI JÓZSEF.)

**DEBRECEN,
KOSSUTH-U. 6. SZÁM.**

Telefon: nappal 322.

Telefon: éjjel 66. sz.

M. kir. Tisza István tudományegyetemi klinikák, Állami gyermekmenhely, Honvédkórház, Református árpáda,
Debrecen szabad királyi város szállítója.

TELEP ÉS KOPORSÓGYÁR: DOMB-UTCA 16. SZ.,
hol éjjel is a gyászoló közönség rendelkezésére állunk.

Olcsó árak. ♦ Szolid kiszolgálás. ♦ Előnyös fizetési feltételek. ♦ Temetéseket vidéken is vállalunk.

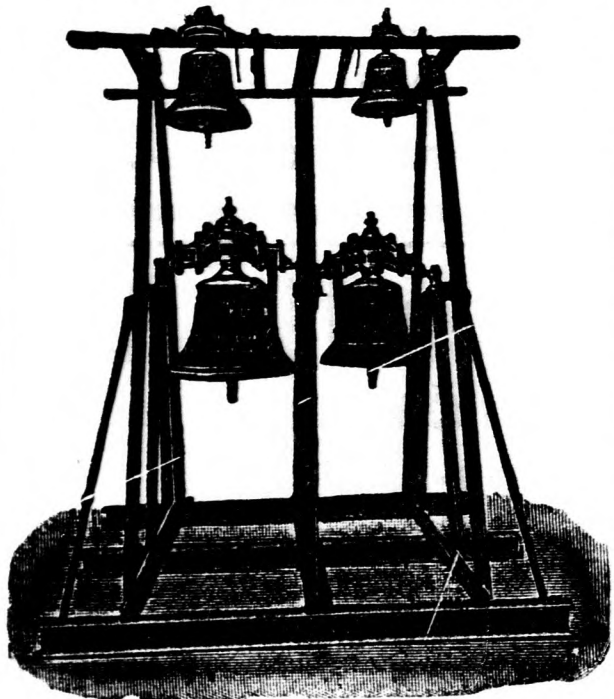

Debreczeni István
órasmester
Debrecen, Péterfia-u. 8.

Speciális órák javítása
Mindennemű órák raktára.

Az 1906. évi debreceni iparkiadást díszoklevéllel, a budapesti és székesfehérvári orsz. kiállításon aranyéremmel kitüntetve.

SZLEZÁK LÁSZLÓ
harang-ércöntő, harangfelszerelés és haranglábgyár
BUDAPEST, VI, FRANGEPÁN-UTCA 77. SZ.
(Saját házában). A nyugati pályaudvartól induló BUR vasúti „ÓR-HÁZ” megállóhely A) B) C) J) kocsikkal. Telefon: Lipót 913-53

Az 1900. évi párisi világ, 1921. és 1923. évi vasipari kiállításon aranyéremmel, az 1925. és 1926. évi kézműipari tárlaton a m. kir. kormány által díszoklevéllel, az 1927. évi budapesti, székesfehérvári és szentesi kiállításokon a nagy aranyéremmel kitüntetve. — Számos egyházi elismerőlevél.

SESZTINA LAJOS
vasnagykereskedése
Debrecen.
Alapította 1819-ben Sesztina János.

A háztartás, mezőgazdaság és ipar körébe vágó
összes vasárú
állandó nagy raktára.
Telefon 6.

Legszebb Karácsonyi és Újévi ajándék a ZSOLTÁR. Rendkívül leszállított árak!!!

32° alakú DÍSSZSOLTÁROK.

Párnázott díszvászonkötés, dombor préseléssel, aranymetszéssel	10.30
Celluloid, csontkötés, fehér, fekete, fekete-márvány, barnamárvány, kékmóret, barna és színes gyöngyházutánzat, közepén aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	8.—
Ugyanaz, kapoccsal	8.60
Celluloid csontkötés, fehér és fekete színben, közepén aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	13.60
Ugyanaz, kapoccsal	14.20
Celluloid csontkötés, fehér és fekete színben, festett virágdíszsel, aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	12.—
Ugyanaz, kapoccsal	13.—
Legfinomabb párnázott, fekete kígyóbörkötés, aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	16.60
Ugyanaz, borkapoccsal	17.20
Legfinomabb párnázott, fekete mintázott, kecskebörkötés, aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	16.60
Legfinomabb, párnázott, schagrínbörkötés, zöld, barna, bordó, kék és fekete színben, aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	13.—
Legfinomabb párnázott, schagrínbörkötés, zöld, barna, bordó, kék és fekete színben, festett virágdíszsel, aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	13.40
Legfinomabb valódi fekete kígyóbörkötés, sima táblával, aranymetszéssel, hordozható, párnázott börtáskával	22.70
Legfinomabb antilopbörkötés, különböző színben, aranymetszéssel	12.—
Legfinomabb antilopbörkötés, különböző színben, sima táblával, hordozható párnázott börtáskával, aranymetszéssel	22.70

16° alakú DÍSSZSOLTÁROK.

Díszvászon, kehely préseléssel, vörös metszéssel	4.—
Díszvászon párnázott, vörös metszéssel	7.—
Legfinomabb valódi párnázott fekete kígyóbörkötés, aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	13.40
Legfinomabb valódi párnázott, mintázott kecskebörkötés, fekete, kék és barna színben, aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	13.40
Legfinomabb valódi párnázott schagrínbörkötés, különböző színben, festett virágdíszsel, aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	14.70
Legfinomabb valódi párnázott, schagrínbörkötés, különböző színben, aranyozott kehellyel, aranymetszéssel	13.40
Celluloid csontkötés, különböző színben és különböző mintákban, aranymetszéssel	8.—
Ugyanaz, kapoccsal	8.60
Celluloid csontkötés, különböző színben, festett virágdíszsel, aranymetszéssel	10.—
Ugyanaz, kapoccsal	10.70

Kaphatók és megrendelhetők a „MÉLIUSZ”
könyv-, zenemű-, papír- és írószerekkereskedésben
Debrecen, Ferenc József-út 26. szám.
Telefon: 2-70.